

Mening unødvendigt at drøfte de to Principper særlig indgaaende her.

Med Hensyn til Lovforslaget om Afhændelse af Domænegårdene har der under de Forhandlinger, der er ført, fra alle Sider været Enighed om, at de skulde udstykkes til Oprettelse af mindre Landbrug, hvad der ogsaa har fundet Udtryk her; det, man har været uenig om, er Maaden. Nogle har ment, at de skulde udstykkes efter den gamle Husmandslov. Andre mener, at det vil være rigtigst at udstykke dem efter Jordloven af 4. Oktober 1919, ud fra den Betragtning, at naar det er Statsjord, som Landbrugsministeren udtalte, vil det ogsaa være rigtigst, at man beholder det som Statsjord, i den Forstand at Jordrenten bliver ved at indgaa i Jordfonden. Andre har ment, at man bør udstykke dem efter begge Principper, og det var ogsaa det, Landbrugsministerens Forslag gav Udtryk for, den Gang det blev forelagt i Folketinget. Det forekommer nu mig underligt, at man absolut vil have de to Principper blandet sammen overfor denne Jord, som er Statsjord. Jeg synes, det er noget af det, man kan kalde at bære Kappen paa begge Skuldre. Det er, ligesom man vil tilfredsstille til begge Sider. Det kan lyde meget pænt, at Befolkningen selv skal vælge, og at vi, som den højtærede Minister udtrykte sig, i det lange Løb vil komme til at bøje os for Befolkningens Ønske. Det er fuldstændig rigtigst. Men jeg vil dog mene, at naar vi i Rigsdagen ser forskelligt paa, hvilket Princip der er det bedste, saa er det baade ret og rimeligt, at man søger at faa de Principper praktiseret, som man mener er de bedste. Det er jo noget vanskeligt at afgøre, hvad der vil være Befolkningens Ønske i Fremtiden, og det synes jeg ikke, Rigsdagsmændene kan lade deres Overbevisning diktere af. Derfor synes jeg, det er rigtigst, at man søger at gennemføre det, man anser for det bedste. Men det forekommer mig ogsaa, at den Forvandling, som Lovforslaget er undergaaet i Folketinget, er gaaet i den Retning, at den Opfattelse, som vi fra vor Side har hævdet, har sejret; thi ved den Ændring, der kom ind ved Sagens anden Behandling, blev Lovforslaget jo ændret noget i den Retning paa Grund af, at Ministeren ikke kunde faa alle af sit Parti med til at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det var forelagt.

Der er Ting i Lovforslaget, som jeg ikke sympatiserer med. Jeg skal her nævne det sidste Punktum i § 3, som den højtærede Minister fik indsat mellem anden og

trede Behandling i Folketinget. Denne Bestemmelse havde jeg hellere set var blevet udeladt, men efter de Udtalelser, Ministeren fremsatte i Folketinget angaaende disse Spørgsmaal, er dette for mig ikke saa væsentligt, at det forhindrer mig i i det store og hele at finde Lovforslaget saaledes beskaffent, at jeg kan anbefale det til hurtig Fremme her i Tinget.

Hvad angaar det andet Lovforslag, som er sat til Forhandling, om Indførelse af Lov af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentlig Eje med flere Love i de sønderjydske Landsdele, er det jo rigtigst, som den højtærede Minister udtalte, at dette er en nødvendig Følge af Vedtagelsen af det Lovforslag, jeg nu har omtalt. Det er tilmed nødvendigt for at faa en ensartet Lovgivning i det samlede Land, og jeg vil have Lov til at sige, i Modsetning til det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Kloppenburg-Skrumsager), at der i de sønderjydske Landsdele er store Kredse, som netop ønsker denne Lovgivning praktiseret derne. Jeg kunde da ogsaa henvise til bestemte Tilfælde, saaledes til, at man paa de sønderjydske Husmandsforeningers Sendemandsmøde enstemmigt vedtog en Udtalelse om, at man ønskede Domænegårdene udstykket efter Jordloven af 4. Oktober 1919. Denne Udtalelse blev vedtaget enstemmigt til Trods for, at en af Venstres Folketingsmænd, Hr. Refshauge, havde holdt Foredrag lige forud, og saa vidt jeg har kunnet skønne, anbefalede han ikke særlig, at man skulde udstykke Jorden efter de Principper. Jeg kan derfor sige, at det er mig en Glæde at anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme, saaledes at denne Lovgivning ogsaa kan komme til at gælde for de sønderjydske Landsdele.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det glæder mig, at der fra alle Sider har været Enighed om, at vi ikke ved denne Lejlighed skulde optage en Debat om disse to Principper i Jordlovgivningen. Der er jo ganske vist nok givet Anledning til, at en saadan Debat kunde rejse sig, men jeg skal afstaa fra at lade mig friste deraf.

Overfor det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Frøkjær), som udtalte Betænkelighed ved at stemme for Lovforslaget, fordi det forekom ham, at der ikke var givet helt frit Valg, at de to Fremgangsmaader ikke var stillet lige i Lovforslaget, skal jeg bemærke, at det ærede Medlem kan have Ret deri i formel Henseende. Jeg udtalte før, at Lovforslaget havde faaet en Form, der bar Præg af den Behandling, det havde været